

รายงานการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา ปฏิบัติการวิจัยและการปฏิบัติงาน
ในองค์การระหว่างประเทศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

- 1.1 ชื่อ/นามสกุล นายพัฒนพงษ์ สมิตติพัฒน์
อายุ 55 ปี การศึกษา วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วนศาสตร์)
ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน วิชาการป่าไม้
- 1.2 ตำแหน่ง ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้
- หน้าที่ความรับผิดชอบ (โดยย่อ) ทำหน้าที่ผู้ตรวจราชการกรมป่าไม้ ตรวจสอบและติดตามการ.....
ปฏิบัติงานของหน่วยงานกรมป่าไม้
- 1.3 ชื่อเรื่อง/หลักสูตร หลักสูตร “นักบริหารระดับสูงในกระบวนการยุติธรรมทางปกครอง”
(บสป.) รุ่นที่ 2 กับมูลนิธิวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางปกครอง โดยได้รับความร่วมมือ
ทางวิชาการจากสำนักงานศาลปกครอง
- เพื่อ ศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุม/สัมมนา
 ปฏิบัติการวิจัย ไปปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ
- ประเทศที่ไป ประเทศโปแลนด์
- แหล่งผู้ให้ทุน กรมป่าไม้
- งบประมาณ กรมป่าไม้
- ระหว่างวันที่ 24 กุมภาพันธ์ – 1 มีนาคม 2567
- รวมระยะเวลาการศึกษาดูงาน 7 วัน
- ภายใต้โครงการ การศึกษาดูงานต่างประเทศ หลักสูตร “นักบริหารระดับสูงในกระบวนการยุติธรรม
ทางปกครอง” (บสป.) รุ่นที่ 2
- ของหน่วยงาน มูลนิธิวิจัยและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทางปกครอง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ประชุมสัมมนา ปฏิบัติการวิจัย และไปปฏิบัติงาน
ในองค์การระหว่างประเทศ (โปรดให้ข้อมูลในเชิงวิชาการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ หากมี
รายงานแยกต่างหาก กรุณาแนบ File ซึ่งมีขนาดไม่เกิน 2 Mb ส่งไปด้วย) ทั่วไป

2.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาดูงานและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักกฎหมายมหาชน กฎหมาย
ปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง ตลอดจนหลักการปฏิบัติราชการจากคำวินิจฉัย
ในคดีปกครอง
- 2) เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับวิทยาการสมัยใหม่ด้านการบริหารและ
กระบวนการทัศน์ของนักบริหารยุคใหม่

2.2 เนื้อหา (สรุปโดยย่อประมาณ 2-5 หน้ากระดาษ A4) ส่งไฟล์แล้ว.....

2.3 ประโยชน์ที่ได้รับ

ผู้เข้ารับการศึกษาอบรมมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการพิจารณาคดีปกครองของศาลปกครองโปแลนด์ ตลอดจนเรียนรู้วิธีการปฏิบัติงานของสำนักงานตรวจการสิทธิมนุษยชนโปแลนด์ และเรียนรู้การทำงาน of เทศบาลเมืองคราคอฟ (KraKow) มรดกทางวัฒนธรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาลต่อไป

ส่วนที่ 3 ปัญหา/อุปสรรค..... ไม่มี.....

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ..... ไม่มี.....

(ลงชื่อ)

(นายพัฒนพงษ์ สมิตติพัฒน์)

ผู้ตรวจการการกรรมา

หมายเหตุ แบบฟอร์มนี้เป็น Electronic File หากเนื้อหาไม่พอโปรดขยายหรือเพิ่มเติมให้ได้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ข้อมูลสถานที่ศึกษาดูงาน

เส้นทางที่ 1 สาธารณรัฐโปแลนด์

1. ศาลปกครองแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์

1.1 ระบบศาลในสาธารณรัฐโปแลนด์

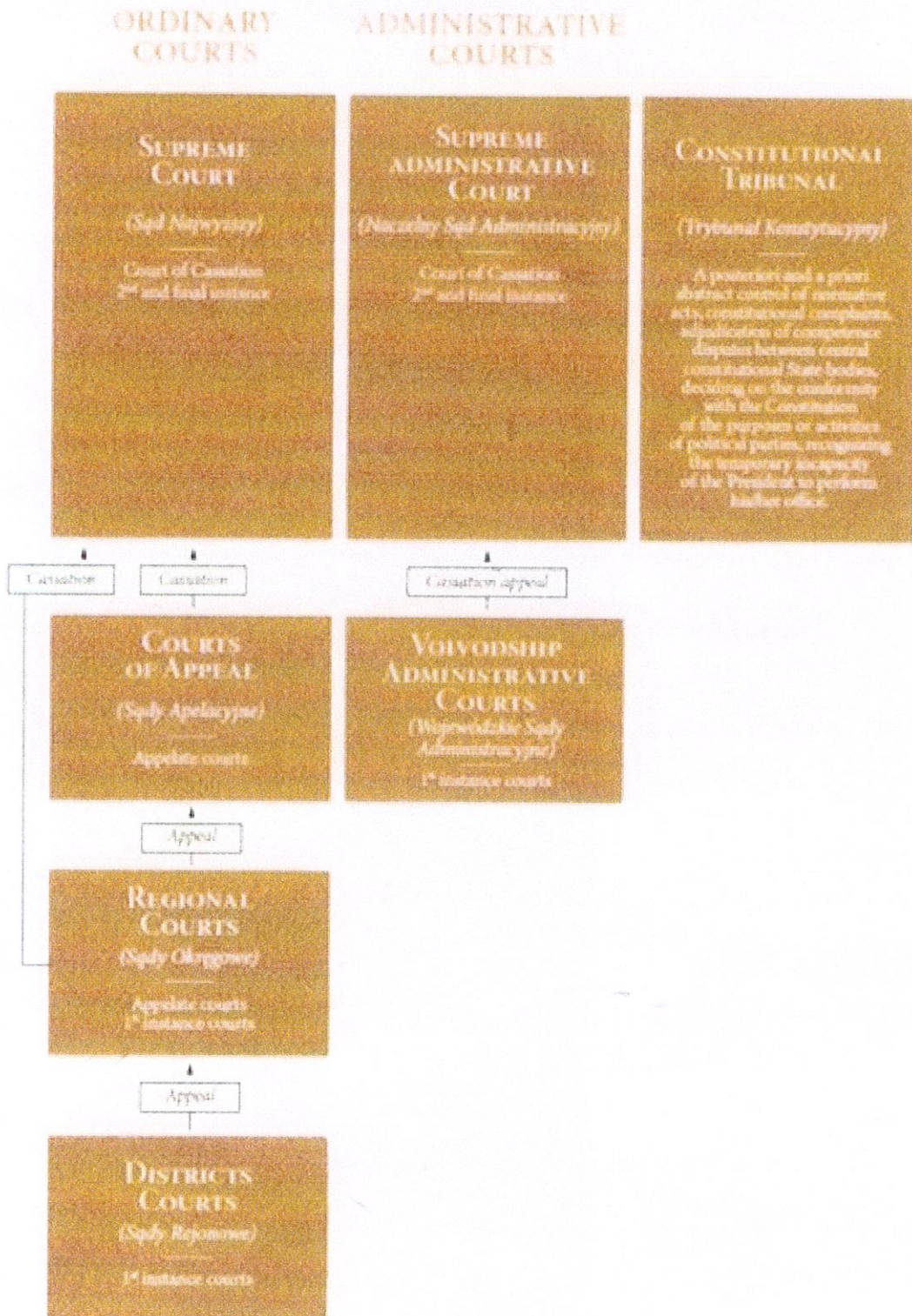
รัฐธรรมนูญโปแลนด์กำหนดหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบและการทำงานของระบบตุลาการและระบบศาล โดยครอบคลุมสถานะทางกฎหมายและองค์กรของศาล กระบวนพิจารณาคดี และสถานะทางกฎหมายของตุลาการ โดยมาตรา 173 ของรัฐธรรมนูญโปแลนด์ ที่ประกาศใช้เมื่อวันที่ 2 เมษายน 1997 กำหนดให้ระบบศาลในโปแลนด์เป็นระบบศาลคู่ โดยมีศาล (Courts) และคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท (Tribunals) เป็นองค์กรที่ทำหน้าที่ตุลาการ

ศาลในประเทศโปแลนด์ประกอบไปด้วย ศาลฎีกา (ศาลยุติธรรม) ศาลปกครองและศาลทหาร ในส่วนของคณะกรรมการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท (Tribunals) นั้น จะมีคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ (Constitutional Tribunal) และคณะกรรมการชี้ขาดข้อพิพาทแห่งรัฐ (Tribunal of the State)

อาคารศาลปกครองสูงสุดในเมืองวอร์ซอ

COURT SYSTEM OF THE REPUBLIC OF POLAND

แผนภูมิระบบศาลของสาธารณรัฐโปแลนด์

1.2 วิวัฒนาการของระบบกฎหมายปกครองและการควบคุมการกระทำทางปกครองในประเทศโปแลนด์

- ค.ศ. 1980 – การฟื้นฟูศาลปกครองในโปแลนด์

ศาลปกครองสูงสุดจัดตั้งเป็นศาลชำนาญพิเศษในศาลฎีกา ตั้งแต่ ค.ศ. 1981 โดยมีที่ทำการในแต่ละภูมิภาค ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีพิพาทจากคำสั่งทางปกครองและการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานปกครอง โดยในขณะนั้น ศาลปกครองสูงสุด ยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของศาลฎีกา (ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยศาลปกครองสูงสุด ลงวันที่ 31 มกราคม 1980 – ราชกิจจานุเบกษา 1980, เล่า 4, ข้อ 8)

- ค.ศ. 1990 - แก้ไขประมวลกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาข้อพิพาททางปกครองที่หลากหลายขึ้นจากการแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางการปกครอง โดยศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีครอบคลุมถึงคำสั่งทางปกครองที่ออกภายใต้ประมวลกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองและในกระบวนการออกคำสั่งทางปกครองเฉพาะอื่น ๆ (ตามประมวลกฎหมายแก้ไขเพิ่มเติม วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 1990 ที่แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ลงวันที่ 14 มิถุนายน 1960 - ราชกิจจานุเบกษา 1990, เล่ม 34, ข้อ 201)

- ค.ศ. 1995 – เขตอำนาจที่เพิ่มขึ้นของศาลปกครองสูงสุด

การแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติว่าด้วยศาลปกครองสูงสุด ทำให้ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาการกระทำทางปกครองได้ครอบคลุมมากขึ้น (ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยศาลปกครองสูงสุด ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 1995 - ราชกิจจานุเบกษา 1995, เล่ม 74, ข้อ 368)

- ค.ศ. 1997 – รัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์ และการแบ่งแยกศาลปกครองเป็นระบบศาลคู่

รัฐธรรมนูญกำหนดให้ศาลปกครองแยกออกจากศาลยุติธรรม และกระบวนยุติธรรมทางปกครองในฝ่ายตุลาการต้องมีอย่างน้อยสองลำดับชั้นศาล (มาตรา 176 และ มาตรา 236 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์ ลงวันที่ 2 เมษายน 1997 - ราชกิจจานุเบกษา 1997, เล่ม 78, ข้อ 483)

- ค.ศ. 2004 - การปฏิรูปศาลปกครอง

ระบบศาลที่ศาลปกครองสูงสุดเป็นศาลชั้นแรกและชั้นเดียวถูกแทนที่ด้วยระบบศาลสองลำดับชั้นโดยมีการจัดตั้งศาลปกครองชั้นต้น (Voivodship Administrative Courts) ทำหน้าที่เป็นศาลปกครองชั้นต้น และศาลปกครองสูงสุด ทำหน้าที่เป็นศาลปกครองสูงสุดที่มีอำนาจพิจารณาคดีอุทธรณ์จากศาลปกครองชั้นต้น (การปฏิรูประบบศาลนี้เกิดขึ้นจากการออกพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องสามฉบับในปี 2002 ดังนี้ : พระราชบัญญัติว่าด้วยระบบศาลปกครอง ลงวันที่ 25 กรกฎาคม 2002 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า LSAC) ; พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีในศาลปกครอง ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2002 (ต่อไปนี้จะเรียกว่า LPAC) และ พระราชบัญญัติบังคับใช้กฎหมาย ว่าด้วยระบบศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีในศาลปกครอง ลงวันที่ 30 สิงหาคม 2002)

- ค.ศ. 2015 – แก้ไขระเบียบวิธีพิจารณาคดีในศาลปกครอง

การแก้ไขระเบียบวิธีพิจารณาคดีมีจุดมุ่งหมายเพื่อเร่งรัดและปรับปรุงประสิทธิภาพของการพิจารณาคดีในศาลปกครองทั้งสองชั้นศาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขยายอำนาจของศาลปกครองสูงสุดในการพิจารณาอุทธรณ์ในประเด็นข้อเท็จจริง และโดยการขยายอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครองชั้นต้น (พระราชบัญญัติว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีในศาลปกครอง (แก้ไขเพิ่มเติม) ลงวันที่ 9 เมษายน 2015 – ราชกิจจานุเบกษา 2015, ข้อ 658)

1.3 โครงสร้างของศาลปกครองโปแลนด์

ศาลปกครองโปแลนด์ แบ่งเป็นสองชั้น คือ ศาลปกครองชั้นต้น (VACs) และศาลปกครองสูงสุด (SAC) ทั้งสองชั้นแบ่งองค์คณะตามประเภทคดีเพื่อความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ศาลปกครองชั้นต้น (VACs): แบ่งตามประเภทคดีเป็นแผนก (divisions) โดยจำนวนแผนกขึ้นอยู่กับความต้องการของศาลแต่ละแห่ง สำหรับศาลปกครองสูงสุด (SAC) นั้น แบ่งเป็น 3 องค์คณะ (Chambers) โดยรองประธานศาลปกครองสูงสุดประกอบไปด้วย องค์คณะคดีการเงิน (Financial Chamber) องค์คณะคดีพาณิชย์ (Commercial Chamber) และ องค์คณะคดีปกครองทั่วไป (General Administrative Chamber) .

1.4 อำนาจหน้าที่ของแต่ละองค์คณะ :

องค์คณะคดีการเงิน : กำกับดูแลคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในกรณีหนี้ภาษีและเงินบริจาคอื่น ๆ ที่ใช้บทบัญญัติว่าด้วยการบังคับคดีเงินบริจาค

องค์คณะคดีพาณิชย์ : กำกับดูแลคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในกรณีเกี่ยวกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ การคุ้มครองทรัพย์สินปัญญา งบประมาณ เงินตรา หลักทรัพย์ ธนาคาร ประกันภัย ศาลาการภาษี อัตราภาษี และค่าธรรมเนียม

องค์คณะคดีปกครองทั่วไป : กำกับดูแลคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในกรณีเกี่ยวกับการก่อสร้างและการควบคุมการก่อสร้าง การพัฒนาที่ดิน การจัดการน้ำ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การเกษตรกรรม ป่าไม้ การจ้างงาน ระบบการปกครองท้องถิ่น การจัดการอสังหาริมทรัพย์ การแปรรูปทรัพย์สิน ภาระหน้าที่ทหารทั่วไป กิจการภายใน รวมถึงราคา ค่าธรรมเนียม และอัตราภาษีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว

องค์คณะคดีการเงิน คดีพาณิชย์ และคดีปกครองทั่วไป มีหน้าที่กำกับดูแลพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นในคดีประเภทต่าง ๆ

ปัจจุบัน มีตุลาการในศาลปกครองสูงสุดทั้งหมด 87 นาย และตุลาการในศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมด 518 นาย โดยมีศาลปกครองชั้นต้น 16 แห่งในวอร์ซอ 2 แห่ง ที่เหลือเป็นศาลปกครองในภูมิภาค

1.5 การคัดเลือกและแต่งตั้งตุลาการศาลปกครองโปแลนด์

บุคคลทั่วไปที่เป็นนักกฎหมายและมีคุณสมบัติตามที่กำหนด สามารถสมัครเข้าร่วมการคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นตุลาการศาลปกครองได้ โดยผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นตุลาการศาลปกครองชั้นต้น (VAC) จะต้องมีความสัมพันธ์พื้นฐานตามมาตรา 6 แห่ง LSAC ดังนี้ :

- (1) เป็นพลเมืองโปแลนด์ และมีสิทธิทางการเมืองและพลเมืองอย่างสมบูรณ์
- (2) มีประวัติที่ไร้จุดด่างพร้อย
- (3) จบการศึกษากฎหมายในโปแลนด์และได้รับปริญญาหมาบัณฑิตสาขากฎหมาย หรือวุฒิการศึกษาต่างประเทศที่เทียบเท่าและได้รับการรับรองในโปแลนด์
- (4) มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง เหมาะสมกับการปฏิบัติหน้าที่ตุลาการ
- (5) อายุมากกว่า 35 ปี
- (6) มีความรู้ด้านการบริหารภาครัฐ กฎหมายปกครอง และสาขากฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของหน่วยงานของรัฐ
- (7) เคยดำรงตำแหน่ง ผู้พิพากษาหรืออัยการอย่างน้อย 8 ปี หรือประกอบอาชีพทนายความที่ปรึกษากฎหมาย หรือโนตารีพับลิกอย่างน้อย 8 ปี หรือปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรของรัฐ

ในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้หรือร่างกฎหมายปกครองอย่างน้อย 10 ปี หรือดำรงตำแหน่งผู้ช่วยตุลาการในศาลปกครอง (Court Assessor) อย่างน้อย 2 ปี

สำหรับตำแหน่งตุลาการในศาลปกครองสูงสุดนั้น คุณสมบัติของผู้สมัครเป็นตุลาการศาลปกครองสูงสุด (SAC) นอกจากต้องมีคุณสมบัติตามข้อ (1) – (4) และ (6) ข้างต้นแล้ว ยังต้องมีอายุมากกว่า 40 ปี เคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหรืออัยการอย่างน้อย 10 ปี อย่างไรก็ตาม ผู้ที่เคยดำรงตำแหน่งตุลาการศาลปกครองชั้นต้น อย่างน้อย 3 ปี สามารถได้รับการยกเว้นเงื่อนไขอายุ 40 ปี (มาตรา 7 แห่ง LSAC)

1.6 ขั้นตอนการคัดเลือกตุลาการในศาลปกครอง

การคัดเลือกตุลาการศาลปกครองโปแลนด์ มีกระบวนการที่เข้มงวดประกอบด้วย การทดสอบคุณสมบัติ ประวัติ ประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ และการประเมินโดยหน่วยงานต่างๆ โดยมีคณะกรรมการตุลาการแห่งชาติ (NCJ) เป็นองค์กรสำคัญที่มีบทบาทในการคัดเลือกและเสนอชื่อผู้สมัครต่อประธานาธิบดี

เมื่อประธานศาลปกครองสูงสุดจะประกาศรับสมัครตุลาการศาลปกครองในราชกิจจานุเบกษา ผู้สมัครสามารถยื่นใบสมัครพร้อมเอกสารประกอบ เช่น เอกสารยืนยันผลงาน ประสบการณ์ และความสามารถ หลังจากนั้น คณะตุลาการผู้ตรวจสอบ (Auditing Judges) จะทำการประเมินคุณสมบัติเบื้องต้นโดยตรวจสอบจากเอกสารที่ผู้สมัครยื่น และเรียกให้ผู้ที่ผ่านการประเมินคุณสมบัติมานำเสนอตนเองต่อที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลและคณะผู้บริหารศาล โดยที่ประชุมใหญ่ฯ และคณะผู้บริหารศาลจะลงมติผ่านการลงคะแนนเสียงคัดเลือกผู้สมัครที่เหมาะสม เพื่อเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกในลำดับถัดไป

ผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกจะถูกประเมินจากคณะกรรมการตุลาการแห่งชาติ (NCJ) ในลำดับต่อไป โดยกระบวนการประเมินผู้สมัครจะมี 2 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 คณะอนุกรรมการจะประเมินเบื้องต้นและขั้นที่ 2 ที่ประชุมใหญ่ของคณะกรรมการตุลาการแห่งชาติ ลงคะแนนเลือกผู้สมัครที่ดีที่สุด และเสนอชื่อผู้สมัครที่ผ่านการคัดเลือกต่อประธานาธิบดี เพื่อให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งตุลาการตามคำแนะนำของคณะกรรมการตุลาการแห่งชาติต่อไป (มาตรา 179 รัฐธรรมนูญโปแลนด์)

1.7 กระบวนการพิจารณาคดีในศาลปกครองโปแลนด์

ในการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้ฟ้องคดีต้องยื่นคำฟ้องผ่านหน่วยงานทางปกครองที่ออกคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี เมื่อได้รับคำฟ้องหน่วยงานทางปกครองมีสิทธิเปลี่ยนแปลงคำสั่งของตน หรือส่งเรื่องพร้อมสำนวนคดีไปยังศาลปกครองชั้นต้น ทั้งนี้ ในการยื่นฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิฟ้องคดีได้ก็ต่อเมื่อได้ใช้ช่องทางการอุทธรณ์ที่มีทั้งหมดต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว เว้นแต่กรณีที่อัยการผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชน หรือผู้ตรวจการปกป้องสิทธิเด็ก จะเป็นผู้ฟ้องคดีอย่างไรก็ตาม หากผู้ฟ้องคดีมีสิทธิยื่นขออุทธรณ์คำสั่งกับหน่วยงานที่ออกคำสั่งได้โดยตรง ก็สามารถยื่นฟ้องคดีได้โดยไม่ต้องอุทธรณ์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ลักษณะของคำขอในคำฟ้องขึ้นอยู่กับประเด็นของคดี โดยทั่วไปผู้ฟ้องคดีสามารถมีคำขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองทั้งหมดหรือบางส่วน ประกาศว่าคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งหมดหรือบางส่วน หรือกำหนดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกคำสั่งหรือดำเนินการในลักษณะที่เฉพาะเจาะจงภายในกรอบเวลาที่กำหนด

ศาลปกครองชั้นต้นใช้กระบวนการพิจารณาในระบบไต่สวน กล่าวคือ ศาลพิจารณาคดีตามอำนาจหน้าที่ แต่ก็ไม่ได้จำกัดว่าต้องพิจารณาตาม ข้อกล่าวหา คำขอและเหตุผลทางกฎหมายที่ระบุในคำฟ้อง อย่างเดียว (มาตรา 134 วรรค 1 แห่ง LPAC) ในขณะที่ศาลปกครองสูงสุดมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ภายในขอบเขตของคำอุทธรณ์ที่ยื่นต่อศาลเท่านั้น (มาตรา 183 แห่ง LPAC)

ศาลปกครองมีหน้าที่พิจารณาว่าการที่หน่วยงานทางปกครองออกคำสั่งนั้นเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ การพิจารณาดังกล่าวต้องแบ่งเป็น 3 ส่วน เพื่อประเมินว่า

- (1) คำสั่งที่ฟ้องคดีขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายหรือไม่
- (2) มีการปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายระเบียบวิธีพิจารณากำหนดไว้หรือไม่ และ
- (3) หน่วยงานทางปกครองปฏิบัติหน้าที่ภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตนหรือไม่

นอกจากนั้น ศาลปกครองมีหน้าที่พิจารณาตามกฎหมายและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับคดีในขณะที่เกิดข้อพิพาทนั้นเท่านั้น ตามหลักการ “Tempus Regit Actum” (กฎหมายในขณะออกคำสั่งใช้บังคับ)

ศาลปกครองมีอำนาจพิพากษาเพิกถอนคำสั่งของหน่วยงานทางปกครอง โดยมีคำพิพากษายกฟ้อง หรือพิพากษาเพิกถอนคำสั่งบางส่วนหรือทั้งหมดแต่ศาลปกครองไม่มีหน้าที่แทนที่หน่วยงานทางปกครองในการออกคำสั่งทางปกครอง ขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่จำกัดดังกล่าว มาจากหลักการแบ่งแยกและถ่วงดุลอำนาจ ตามรัฐธรรมนูญ

2. ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์ (Polish Commissioner of Human Rights)

2.1 ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชน (Polish Commissioner of Human Rights หรือ CHR)

เป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบและคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายโดยมีอิสระ และเป็นเอกเทศจากหน่วยงานรัฐอื่น ๆ ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์ทำหน้าที่คล้ายคลึงกับผู้ตรวจการแผ่นดินและคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติของประเทศไทย โดยผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์เป็นสมาชิกของสถาบันผู้ตรวจการแผ่นดินระหว่างประเทศ The International Ombudsman Institute หรือ IOI ที่ได้รับก่อตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2521 ซึ่งเป็นองค์กรที่สนับสนุน การร่วมมือกันของหน่วยงานผู้ตรวจการแผ่นดินทั่วโลกกว่า 150 แห่ง โดยจะมีการจัดการประชุมเป็นประจำ เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันทั้งในระดับภูมิภาคและระดับโลก

การดำเนินงานของผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนยึดหลักตามรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐโปแลนด์ และพระราชบัญญัติผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2530 โดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้รับการแต่งตั้งจากสภาผู้แทนราษฎร (Sejm) และได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภา (Senate) ให้ดำรงตำแหน่งวาระละ 5 ปี

2.2 สำนักงานผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนโปแลนด์

ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงาน กำหนดทิศทางเชิงกลยุทธ์ เป็นตัวแทนขององค์กรในการติดต่อกับรัฐบาล ภาคประชาสังคม และองค์กรระหว่างประเทศ มีผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนเป็นผู้บริหารสูงสุดของสำนักงาน ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนคนปัจจุบัน ชื่อ ศาสตราจารย์ มาร์ซิน เวียแซค (Prof. Marcin Wiacek) เข้าสู่อำนาจเมื่อปี 2020 เกิดเมื่อวันที่ 28 มีนาคม 1982 ในเมืองมิสค์ มาโดซเวียสกี ประเทศโปแลนด์ เป็นศาสตราจารย์แห่งมหาวิทยาลัยวอร์ซอ และดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาสิทธิมนุษยชน คณะนิติศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยวอร์ซอ โดยมีความเชี่ยวชาญด้านกฎหมายรัฐธรรมนูญและสิทธิมนุษยชน

ศาสตราจารย์ มาร์ซิน เวียแซค (Prof. Marcin Wiacek)

2.3 โครงสร้างของสำนักงานผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชน

โปแลนด์มีการแต่งตั้งรองผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนหลายท่านเพื่อทำหน้าที่ช่วยเหลือในการบริหารงานประจำวันขององค์กร และดูแลเฉพาะหรือด้านใดด้านหนึ่งภายในสำนักงานผู้ตรวจการฯ ในปัจจุบันมีรองผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนทั้งหมดสามท่าน โดยได้มีการจัดตั้งสำนักงานผู้ตรวจการฯ ในภูมิภาค เพื่อให้ประชาชนสามารถยื่นข้อเรียกร้องได้โดยสะดวก นอกเหนือจากสำนักงานตัวแทนประจำภูมิภาคยังมีการเปิดจุดรับคำร้องของประชาชนอีกด้วย โดยในวันทำการที่กำหนดไว้ ประชาชนสามารถขอคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานผู้ตรวจการฯ หรือยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการฯ ได้ หลังจากที่จุดรับคำร้องถูกระงับการดำเนินงานชั่วคราว เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาด ในเดือนกันยายน 2022 จุดรับคำร้องใน Bydgoszcz, Koszali, Krakow, Lublin Watbrzych กลับมาเปิดดำเนินการอีกครั้ง

นอกจากนี้ ในภารกิจงานที่มีความสำคัญก็ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา อันประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ และตัวแทนจากองค์กรภาคประชาสังคมให้คำแนะนำ ข้อมูล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาสิทธิมนุษยชนเฉพาะด้าน เช่น คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเพื่อต่อต้านการไร้บ้าน (The Commission of Expert for Counteracting Homelessness) ที่จัดตั้งขึ้นในปี 2019 โดยมีคณะกรรมการทั้งหมด 24 ท่าน และยังมีคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญในด้านอื่นๆ เช่น ระบบสาธารณสุข ผู้สูงอายุ ผู้พิการทางการได้ยิน สุขภาพจิต และปัญหาสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.4 อำนาจและหน้าที่ของผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนและสำนักงานผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชน

ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนในโปแลนด์มีอำนาจหน้าที่ที่สำคัญต่อการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยมีบทบาทในการ : การสอบสวนและตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน การให้คำแนะนำต่อการดำเนินนโยบายของรัฐ และการส่งเสริมการศึกษาเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน ทั้งนี้ ผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนมีอำนาจดุลยพินิจเต็มในการพิจารณาข้อร้องเรียนที่เข้าสู่การพิจารณา ทั้งนี้ กรอบระยะเวลาในการพิจารณาคำร้องเรียนของผู้ตรวจการฯ ไม่ผูกพันกับกรอบระยะเวลาการพิจารณาคดีตามประมวลกฎหมายวิธีปฏิบัติราชการ และคำวินิจฉัยของผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนที่สั่งไม่รับคำร้องเรียนของผู้ร้องเรียนถือเป็นที่สุด ไม่อาจฟ้องเพิกถอนหรืออุทธรณ์ได้

- **อำนาจการสอบสวนและตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชน**

ผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการถูกละเมิดสิทธิเสรีภาพสามารถยื่นคำร้องเรียนต่อผู้ตรวจการสิทธิมนุษยชนได้ทางออนไลน์ ไปรษณีย์ และยื่นด้วยตนเอง หลังจากได้รับคำร้องเรียนแล้วผู้ตรวจการฯ จะทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องเรียนยื่นเอง หรืออาจขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องชี้แจงส่งเอกสารหรือข้อมูลเกี่ยวกับคดีมาให้

3. เมืองคราคอฟ (KraKow) มรดกโลกทางวัฒนธรรม

3.1 ย่านประวัติศาสตร์กลางเมืองคราคอฟ (KraKow)

ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกโดยองค์การยูเนสโกเมื่อปี 1978 การที่คราคอฟได้รับการขึ้นทะเบียนถือเป็นความก้าวหน้าครั้งสำคัญ โดยเมืองคราคอฟเป็นหนึ่งใน 12 สถานที่แรกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก การขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลก โดยเฉพาะมรดกโลกทางด้านวัฒนธรรมนั้น ต้องผ่านหลักเกณฑ์ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ ความดั้งเดิมและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีระบบการบริหารจัดการและการคุ้มครองแหล่งมรดก และที่สำคัญที่สุด คือ มรดกทางด้านวัฒนธรรมที่จะเป็นสากลโลกได้ยังต้องมีความสำคัญต่อมนุษยชาติทั้งรุ่นปัจจุบันและรุ่นต่อไป การประเมินคุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากลพิจารณาจากหลักเกณฑ์ 6 ด้าน ดังนี้

- (1) เป็นตัวแทนผลงานชิ้นเอกแห่งอัจฉริยภาพทางการสร้างสรรค์ของมนุษย์
- (2) แสดงการแลกเปลี่ยนคุณค่าสำคัญของมนุษย์ในช่วงเวลาหรือภายในพื้นที่ทางวัฒนธรรมของโลก เกี่ยวกับความก้าวหน้าทางสถาปัตยกรรมหรือเทคโนโลยีศิลปะอนุสรณ์ การวางผังเมือง หรือการออกแบบภูมิทัศน์
- (3) เป็นพยานหลักฐานที่ไม่เหมือนใครหรือพิเศษอย่างยิ่งต่อประเพณีทางวัฒนธรรมหรืออารยธรรมที่ยังคงอยู่หรือสูญหายไปแล้ว
- (4) เป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของสถาปัตยกรรม อาคารหรือเทคโนโลยี หรือภูมิทัศน์ที่แสดงถึงช่วงเวลาสำคัญในประวัติศาสตร์มนุษย์
- (5) เป็นตัวอย่างที่โดดเด่นของชุมชนดั้งเดิม การใช้ประโยชน์ที่ดิน หรือการใช้ประโยชน์ทะเลที่เป็นตัวแทนของวัฒนธรรม (หรือวัฒนธรรม) หรือปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อสิ่งเหล่านี้ตกอยู่ในภาวะเสี่ยงภายใต้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่ไม่สามารถย้อนกลับได้
- (6) มีความเกี่ยวข้องโดยตรงหรือจับต้องได้กับเหตุการณ์หรือประเพณีที่ยังคงอยู่กับแนวคิด หรือกับความเชื่อทางศิลปะและวรรณกรรมที่มีความสำคัญระดับโลกที่โดดเด่น (คณะกรรมการพิจารณาว่าเกณฑ์นี้ควรใช้ร่วมกับเกณฑ์อื่น ๆ ด้วย)

3.2 คุณค่าโดดเด่นอันเป็นสากล (Outstanding Universal Value) ของเมืองมรดกโลกคราคอฟ (Krakow)

คราคอฟตั้งอยู่บนแม่น้ำวิสตุลา (Vistula) ทางตอนใต้ของโปแลนด์ โดยประกอบไปด้วยกลุ่มเมืองสามกลุ่ม ได้แก่ เมืองคราคอฟที่ได้ก่อตั้งขึ้นมาตั้งแต่ยุคกลาง ปราสาทวาเวลฮิลล์ และเมืองคาซิเมียร์ซ (รวมถึงซานเมืองสตราดอมด้วย) คราคอฟ คือหนึ่งในตัวอย่างที่โดดเด่นที่สุดของการวางผังเมืองในยุโรป โดยมีจุดเด่นคือการพัฒนาที่กลมกลืนและการผสมผสานรูปแบบสถาปัตยกรรมตั้งแต่สมัยโนมาเนสก์ ตอนต้นไปจนถึงสถาปัตยกรรมในยุคสมัยใหม่

ปราสาทวาเวลฮิลล์

เมืองคราคอฟมีความสำคัญในประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของโปแลนด์ โดยได้รับการจัดตั้งในปี 1257 และเคยเป็นเมืองหลวงของโปแลนด์หนึ่งในอดีตความสำคัญของเมืองมาจากประวัติศาสตร์ที่ยาวนานและความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ของยุโรปตะวันออกกลางและยุโรปตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งจะเห็นจากผังเมืองที่มีโบสถ์และอารามหลายแห่ง อาคารสาธารณะที่ตั้งตระหงาย ซากกำแพงเมืองยุคกลาง พระราชวัง และทาร์นเฮาส์ ทั้งหมดนี้เป็นสิ่งสำคัญที่เป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเมือง คราคอฟ นอกจากนี้ ปราสาทวาเวลฮิลล์ซึ่งเคยเป็นที่ประทับของราชวงศ์ยังเป็นจุดเด่นที่สำคัญของเมืองคราคอฟที่พิสูจน์ถึงความเชื่อมโยงทางราชวงศ์และการเมืองของยุโรปยุคกลางและสมัยใหม่ตอนต้น สำหรับเมืองคาซิเมียร์ซ (จัดตั้งในปี 1335) ได้รับการสร้างขึ้นโดยความเชื่อคาทอลิกและยิว ก็มีวัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของพวกเขาอย่างชัดเจน แต่ก็เติมเต็มและผสมผสานกันอย่างกลมกลืนกับเมืองคราคอฟได้อย่างลงตัว

ประวัติศาสตร์อันซับซ้อนของเมืองและการผสมผสานวัฒนธรรมต่าง ๆ ส่งผลกระทบบ่อยมากต่อประเพณีและขนบธรรมเนียมประเพณีในคราคอฟ ซึ่งสามารถพบเห็นได้ทั่วทุกมุมเมือง แม้กระทั่งที่จัตุรัสหลัก ซึ่งทุกชั่วโมงจะมีเสียงสัญญาณเฮย์นาล์ดดังขึ้นจากหอคอยของมหาวิหารเซนต์แมรี่ บริเวณเชิงมหาวิหารเซนต์แมรี่มักจะมีนักท่องเที่ยวคอยฟังเสียงดนตรีอยู่เสมอ หลังจากเป่าแตรจบนักเป่าแตรจะโบกมือให้กับผู้ฟังที่ตอบรับด้วยความกระตือรือร้น คราคอฟเป็นเมืองเดียวในโลกที่ยังคงรักษาประเพณีการเป่าแตรจากหอคอยทุกชั่วโมงตั้งแต่สมัยยุคกลางไว้จนถึงปัจจุบัน

เมืองคราคอฟเป็นศูนย์กลางการบริหารและการค้าที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในยุโรปกลาง เป็นเมืองที่ศิลปะและงานฝีมือเจริญรุ่งเรือง และวัฒนธรรมของตะวันออกและตะวันตกผสมผสานกัน ความสำคัญของคราคอฟในฐานะศูนย์กลางทางวัฒนธรรมที่มีความสำคัญในยุโรปได้รับการเสริมด้วยการเป็นที่ตั้งของมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติ - มหาวิทยาลัย Jagiellonian พื้นที่ที่สร้างขึ้นทั้งสามแห่งนี้รวมกันสร้างเมืองที่ซับซ้อนที่เหนียวแน่น ซึ่งมรดกที่จับต้องได้และจับต้องไม่ได้ที่สำคัญยังคงหลงเหลืออยู่และได้รับการปลูกฝังมาจนถึงทุกวันนี้

3.3 หลักเกณฑ์ด้านความครบถ้วนสมบูรณ์ (Integrity)

ย้ายประวัติศาสตร์กลางเมืองคราคอฟเป็นตัวอย่างของความครบถ้วนสมบูรณ์ในระดับสูงครอบคลุมองค์ประกอบทั้งหมดที่แสดงถึงคุณค่าสากลที่โดดเด่น ซึ่งยังคงสภาพสมบูรณ์และอยู่ในสภาพดี องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดเหล่านี้ ได้แก่ Wawel Hill ซึ่งมีปราสาทและอาสนวิหาร ซึ่งเป็นลักษณะของประวัติศาสตร์ของเมืองในฐานะที่ประทับของราชวงศ์และอำนาจของศาลสนจักร และผังเมืองในยุคกลางและโครงสร้างทางประวัติศาสตร์ของเมืองสองแห่งที่แยกจากกันในตอนแรกคือคราคอฟและคาซิเมียร์ซ นอกจากนี้รูปแบบและวัฒนธรรมอันหลากหลายที่เห็นได้ชัดในคราคอฟและคาซิเมียร์ซแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของแต่ละประเทศในกระบวนการพัฒนาเมือง ด้วยเหตุนี้ เมืองคราคอฟจึงมีความครบถ้วนสมบูรณ์และไม่ปรากฏว่าเมืองได้รับผลกระทบจากการพัฒนาและ/หรือจากการละเลยในการบูรณะและดูแลแต่อย่างใด

3.4 ความดั้งเดิมและมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว (Authenticity)

เมืองคราคอฟ เปี่ยมไปด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งปรากฏชัดเจนทั้งในบริบทของที่ตั้งและสภาพแวดล้อม ทัศนียภาพ ตลอดจนสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ซึ่งลักษณะการใช้งานของสิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ซึ่งแม้มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย แต่โครงข่ายถนนก็ยังคงเดิม และอาคารและสถานที่หลายแห่งยังคงใช้งานตามวัตถุประสงค์เดิมมานานหลายชั่วอายุคน ผังเมืองของทั้งคราคอฟและคาซิเมียร์ซ ยังคงเดิมใช้งานได้และมีการปรับเปลี่ยนน้อยมากในภายหลัง สิ่งก่อสร้างสมัยใหม่มีน้อย และอยู่ห่างจากศูนย์กลางประวัติศาสตร์ โครงสร้างอาคารส่วนใหญ่เป็นแบบผสมผสานบ่งบอกถึงการพัฒนาต่อเนื่อง แต่การบูรณะปรับปรุงในยุคใหม่ ยังคงเคารพขนาดและเค้าโครงเดิม ไม่ส่งผลกระทบต่อความดั้งเดิมของพื้นที่ รายละเอียดทางสถาปัตยกรรมอันงดงาม (ทั้งอาคารและพื้นที่สาธารณะ) ได้รับการอนุรักษ์อย่างเข้มงวด เมืองคราคอฟยังคงรักษาความดั้งเดิมและเอกลักษณ์เฉพาะตัวไว้ได้อย่างยอดเยี่ยม ทั้งตำแหน่งที่ตั้ง ผังเมือง สถาปัตยกรรม การใช้งาน สะท้อนถึงการผสมผสานและพัฒนาต่อเนื่องตามกาลเวลา เหมาะสมที่จะได้รับการอนุรักษ์ไว้เป็นมรดกโลก

3.5 ระบบการบริหารจัดการและการคุ้มครองแหล่งมรดกโลก (Protection and management requirements)

เมืองคราคอฟมีทั้งส่วนที่เป็นของภาครัฐและเอกชน แต่ก็ล้วนอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายเช่นกันโดยปราสาทวาเวล คราคอฟและคาซิเมียร์ซ (รวมทั้งย่านชานเมือง Stradom) นั้น ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกประจำชาติของโปแลนด์ รวมทั้งอาคารส่วนใหญ่ภายในพื้นที่ 149.65 เฮกตาร์ ก็ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกประจำชาติเช่นกัน ย่านประวัติศาสตร์กลางเมืองคราคอฟแห่งนี้ได้รับสถานะ “อนุสาวรีย์แห่งประวัติศาสตร์” จากประธานาธิบดีโปแลนด์ ซึ่งเป็นการยกระดับความคุ้มครองขึ้นไปอีกระดับ นอกจากนี้ ยังมี การกำหนดเขตกันชนเป็นพื้นที่ขนาด 907.35 เฮกตาร์ ตั้งแต่ปี 2010 เพื่อช่วยในการปกป้อง อนุรักษ์ และบริหารพื้นที่

มีการบังคับใช้กฎหมายและเครื่องมือต่างๆ ในการปกป้องย่านประวัติศาสตร์กลางเมืองคราคอฟอย่างจริงจัง แผนงานๆ มุ่งเน้นไปที่การบูรณาการและการพัฒนาอย่างยั่งยืน มีการบรรจุข้อบังคับในการปกป้องโบราณสถานไว้ในเอกสารนโยบายเชิงกลยุทธ์ของเมือง โดยมีการจัดทำโครงการอนุรักษ์โบราณสถานแบบชุมชนครอบคลุมพื้นที่ทั้งเมือง กำหนดเงื่อนไขในการจัดทำพื้นที่มรดกโลก และจัดทำแผนพัฒนาที่ดินในท้องถิ่น กำหนดไว้สำหรับพื้นที่มรดกโลกและพื้นที่กันชนมุ่งแก้ไขปัญหาการคุ้มครองโดยให้โอกาสในการจัดการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในด้านภูมิทัศน์ของเมือง พื้นที่สาธารณะ และรายละเอียดทางสถาปัตยกรรมขนาดเล็ก โดยมีแผนอนุรักษ์ “สวนวัฒนธรรม” ในเมืองเก่า ระบุพื้นที่เฉพาะที่ต้องติดตามและควบคุม โดยภารกิจในการบริหารจัดการนั้นเป็นของรัฐบาลท้องถิ่น ที่มีนายกเทศมนตรี (นายกเทศมนตรีคนปัจจุบันในปี 2024 ชื่อ Jacek Majchrowski) และสภาเทศบาล เป็นผู้ดูแลรับผิดชอบ โดยมีหน่วยงานพิเศษในเทศบาล และหน่วยงานคุ้มครองโบราณสถานของรัฐในระดับภูมิภาค ร่วมรับผิดชอบในเรื่องการคุ้มครองโบราณสถาน โดยกฎหมายอนุญาตให้หน่วยงานอนุรักษ์ที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบและแทรกแซงกิจกรรมใด ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงผังเมือง หรืออาคารแต่ละหลังภายในพื้นที่มรดกโลก

การอนุรักษ์ย่านประวัติศาสตร์กลางเมืองคราคอฟจำเป็นต้องอาศัยการบูรณาการ การคุ้มครองทางกฎหมาย การอนุรักษ์อย่างสม่ำเสมอ การพัฒนาอย่างยั่งยืน และแผนการจัดการที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการอนุรักษ์เขตมรดกโลกที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน การบริหารจัดการจำเป็นต้องมีการบูรณาการโดยการผนวกรวมกิจกรรมการอนุรักษ์เข้ากับการจัดการทั่วไปของเขตเทศบาลทั้งหมด ซึ่งครอบคลุมถึง นโยบายการแบ่งเขต นโยบายสังคม และการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนด้วย ในด้านของการคุ้มครองทางกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการจัดการพื้นที่มีบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองสิ่งปลูกสร้างและภูมิทัศน์ที่เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการวางแผนการพัฒนาที่ดินระยะยาวของเมือง ในส่วนกลางอนุรักษ์อย่างสม่ำเสมอ นั้น มีการติดตามควบคุมสภาพขององค์ประกอบแต่ละส่วนของผังเมือง ตลอดจนติดตามการใช้ประโยชน์ในเขตอนุรักษ์และเขตกันชน กระบวนการดังกล่าวเป็นองค์ประกอบสำคัญของความพยายามในการอนุรักษ์และการจัดการอย่างยั่งยืนโดยในการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้น ต้องอนุรักษ์สภาพดั้งเดิมของมรดกโลก โดยให้ความสำคัญกับความทับซ้อนกันทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ซึ่งกระบวนการพัฒนาต่อไปในอนาคตต้องคำนึงถึงลักษณะโครงสร้างถาวรและจุดสมดุลที่สอดคล้องกับบริบททางสถาปัตยกรรม เมือง และสังคมที่มีอยู่ และสุดท้ายเทศบาลต้องมีแผนการจัดการ โดยมีการดำเนินการตามเป้าหมายและงานเหล่านี้ พร้อมทั้งจัดทำแผนการจัดการสำหรับอาคารมรดกโลก และระบุแผนการจัดการนี้ ในฐานะเอกสารบูรณาการ โดยประสานงานกิจกรรมต่าง ๆ ภายในพื้นที่ทรัพย์สินมรดกโลกและเขตกันชน เพื่อความสำเร็จในการอนุรักษ์และการจัดการอย่างยั่งยืนต่อไป

ภาคผนวก

